

НЕБОМ

слово легендарного генерала. А розповідь його оула про те, як він, уже будучи Героєм Радянського Союзу, був збитий, потрапив у табір ворогів, вирвався звідти, знову повернувся в стрій і до кінця війни безпощадно громив фашистів у повітря і на землі.

Лід Севастополем є мислитель Херсонес. Тут в останній день бою за визволення Криму згуртувалися величезна кількість гітлерівських військ, які поспішали повантажувати на кораблі. В. Д. Лавриненков разом зі своїми бойовими друзями сотні раз штурмував мис Херсонес, він же влучним ударом потопив останній німецький транспортний порт, що відіносив вірні Кримських берега.

Севастопольці наділали своєму гостеві можливість на вертольоті повторити маршрути колишніх бойових трас, ніби зустрітись знову з фронтовим небом. У кабін був і український письменник Анатолій Хорунжий, який допомагає зраз В. Д. Лавриненкову його роботі над документальною повістю «Повернення до неба».

... Стоїть на Малаху
вomu кургані пам'ятник
авіаторам 8-ї повітряної
армії, падає на землі
зонтич стрелятників на
полотні діорами Салун
гори, розкреслюють не
бо над містом білими слі
дами сучасної винищува
чі-ракетоносці.

Подвиг вічний. Він —
і пам'ять, і зброя.
Підполковник
М. БІЛОВОЛ.
(РАТАУ).

Володимир Дмитрович не знав, що в Севастополі є скромний, але примітний пам'ятник авіаторам 8-ї повітряної армії, у складі якої бився і В. Д. Лавриненков. Це

Тернопільська область.
Березанський рибин пех
Березанського обласного
району, кабінату зоря
промисловості, розведення
коропів в місцевих водоймах
почав вирощувати для ко-
госьпи мильови мальки
білого амура і королю-сазан-
ки гібридів. Для годівлі
мальків та промислової ри-
би тут готують спеціальні
вітамінзовані пласти, широко
використовуючи відходи
харчової промисловості і
копального виробництва.

На фото: водії кормороздавачного катмарана, який замінив нелегку ручну працю багатьох рибаків, комсомольці Микола КОЛДУРЦЬКИЙ.

Фото В. ШЕНДЛЕРА.
(Фотохроника РАТАУ).

50 CDEP

ЦК ЛКСМ України разом з Академією наук УРСР, Міністерством вищої та середньої спеціальної освіти УРСР, товариством «Знання» УРСР, Українським товариством охорони пам'яток історії і культури та республіканським комітетом ДТСАФ схвалив постанову про проведення в м. Севастополі 29—30 жовтня п'ятидесятого року республіканської науково-теоретичної конференції з проблем патріотичного та інтернаціонального виховання молоді. Затверджено оргкомітет в справі підготовки і проведення конференції.

В ній візьмуть участь комсомольські працівники і активісти, вчені, викладачі, молоді наукові співробітники, аспіранти вузів і наукових закладів.

На пленарному засіданні планується заслухати доповіді ЦК ЛКСМУ «Актуальні проблеми патріотичного та інтернаціонального виховання молоді в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України», Інституту філософії АН УРСР «Патріотизм та інтернаціоналізм — рушійні сили розвитку соціалістичного суспільства та Інституту історії АН УРСР «50-річчя утворення Союзу РСР».

На секційних засіданнях відбудеться обмін досвідом роботи і результатами наукових досліджень з питань патріотичного та інтернаціонального виховання підрос-

таючого покоління, будуть розроблені рекомендації щодо подальшого поліпшення цієї роботи.

Учасники конференції обговорять актуальні проблеми формування марксистсько-ленінського світогляду у комсомольців і молоді, виховання їх на прикладі життя і революційної діяльності В. І. Леніна, героїчних традицій партії й народу, розглянуть теоретичні й практичні питання патріотичного й інтернаціонального виховання молоді в процесі трудової діяльності і участі її в управлінні державою та суспільством.

В центрі уваги учасників конференцій будуть питання теорії й практики комсомольської роботи щодо виховання юнаків і дівчат в дусі братерської дружби народів СРСР і пролетарського інтернаціоналізму, формування комуністичної ідейності і громадської активності учнівської та студентської молоді.

На секційних засіданнях учасники конференції розглянуть також основні форми і напрямки формування у молоді психології і світогляду патріотизму та інтернаціоналізму, обміняються досвідом використання пам'яток революційної, бойової й трудової слави в класовому гарті підліткового покоління.

Матеріали конференції передбачено видати для використання комітетами комсомолу в практичній роботі.

ІДУТЬ ЗВІТНО-ВИБОРНІ ЗБОРИ В КОМСОМОЛЬСЬКИХ ГРУПАХ

ДОРУЧЕННЯ — НА ВСІХ

Збори були запрограмовані ще рік тому. І як завжди, ніхто не відмовчується, не залишав нічого недосказаного. Вони стали одкровенням кожного перед всіма і всіх — перед кожним, звітно-виборні збори нашої комсомольської групи. І коли групкомсорг Сашко Пирогов констатував: «Група працювала непогано, доручення виконували всі», — це було точно.

Звичайно, ні для кого з нас не секрет, що стоїть за скупими словами нашого вожака. Просто знаємо, недоліки викликають багатослів'я, а все хороше — воно у нас у серці, в настрої.

Невелика наша група. Всього дев'ять чоловік. Та без діла ніхто не сидить. Відповідальне доручення несе Олександр Мережний. І найтрудолюбіше в часі. Адже Олександр відповідає за участь групи в комсомольській дворічці за питань культури і естетики виробництва. А його організаторські здібності нам до вподоби. Ніхто не залишить неприбране робоче місце, якщо не хоче ма-

ти неперисну розмову з Мережним. Відмовились від послуг прибиральниць. А вікна розвели квіти, висловили під них спеціальні підвісні полицьки. А Валерій Шаповалов кожну робочу зміну починає трохи раніше — починає з поливання квітів. Зараз на заводі дільниця складання праводоструменевих машин, де працює наша група, безспірний претендент на перше місце в дворічці з питань культури і естетики виробництва.

Кожне доручення для нас стає подвійною перевіркою. З одного боку перевіряєш свої здібності активіста, організатора, з другого боку визначаєш свою корисність для колективу. І не може бути доручень першорядних і другорядних. Це підтвердить Віктор Орлов.

До заводських змагань з волейболу залишалося мало часу. Якось так склалося, що в цеху не було своєї команди. Тоді Віктор обійшов усіх гравців у волейбол, поговорив з хлопцями. Створили цехову команду, тренувались. На змаганнях зайняли

серед десяти команд заводу четверте місце.

Є ще у нас одне комсомольське доручення. Воно не передбачає ніяких планів. Просто воно підказує совістю нашою, совістю комсомольця-робітника. Працював у нашому цеху Віктор Тараненко. Хлопчина молодий, тільки після школи. І хоч робочий стаж його вже й до року доходив, та щось не в ладах був Віктор з нормами, місячними завданнями. На комсомольських зборах групи якось вирішили: візьмемо Віктора до себе, хлопцеві треба допомогти. І допомагали: вчили прийомам швидкісної роботи на токарному верстаті; семі дисципліновані, того ж вимагали і від вихованця. А через два місяці побачили — Віктор може позмагатись і з передовиками. В липні він виконав місячне завдання на 122 проценти. Не так далеко йому і до рівня нормовиробітку всієї групи — 170 процентів. Це вже справа досвіду. А у Віктора він попереду.

Я цілком згоден із нашим групкомсогом: «за звітний період група працювала непогано, доручення виконували всі».

А. ШЕВЧУК,
сяюсар механічного цеху Кі-
ровоградського ремонтного за-
воду «Укрсільгосптехніка».

ВИДАТНИЙ ПРОЛЕТАРСЬКИЙ РЕВОЛЮЦІОНЕР

Комуністи, всі радянські люди відзначають 100-річчя з дня народження Карла Лібсхнехта, видатного діяча німецького і міжнародного робітничого революційного руху, одного з засновників Комуністичної партії Німеччини. Цій даті були присвячені збори які відбулися 13 серпня в М. Присвячені збори в Інституті марксизму-ленінізму при ЦК КПРС.

Доповідь «Карл Лібнехт» зробив завідувачий сектором
ських революціонер» зробив завідувачий сектором
відділу міжнародного комуністичного руху Інсти-
туту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС К. К. Ш-
рина. Все життя Карла Лібнехта — піднесла
—, аскровий приклад мушкетерів, за соціалі-
зації проти імперіалізму, мілітаризму, за соціалі-
стичну революцію. Всі антиімперіалістичні діяль-
ності Карла Лібнехта у наші дні мілітаризму, за соціалі-
стичну революцію. Всі антиімперіалістичні діяль-
ності Карла Лібнехта у наші дні мілітаризму, за соціалі-
стичну революцію. Всі антиімперіалістичні діяль-
ності Карла Лібнехта у наші дні мілітаризму, за соціалі-
стичну революцію.

Спогадами про видатного революціонера поділявся член КПРС з 1918 року Н. Я. Шрейер. На зборах виступив радник посольства Німеччини в Москві Хельмут Тауц.

Москва. В центрі знімку — комплекс будівель Комітету
помогти. Фото І. ДЕНИСЕНКА.

Економічної Взаємоді-
АВН.

Тетяна Ткаченко працює дояркою на молочнотоварній фермі колгоспу «Комуніст» Новомиргородського району, де групкомсоргом її старша подруга нава-лер ордена «Знак пошани» Люба Мельниченко. Комсомолка — підмінна дояр-ка. І хоча на фермі не так давно, проте в колективі в пошани. Її заслуги сумлін-ною працею. Поважають дітями і одно-сельцями, бо вона завжди приносить їм за-доволення, коли співає перед ними.
На малюнку: Т. Ткаченко.

Мал. В. Шульги.

СКОРО ПЕРШИЙ ДЗВІНОК

ІДЕ РЕПУБЛІКАНСЬКИЙ РЕЙД ПО ПІДГОТОВЦІ ШКІЛ ДО НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

Людам недовірливим, як на прикмету наближення осінньої пори, можна вказа-ти на збільшення кіль-кості радісно збуджених ді-тей з блискучими, новень-кими портфелями. І вже ос-таточно переконались близь-кість першого шкільного дзвоника традиційно недо-кучливе в книжковому ма-газині: «Підручники є!». Та-ка ж трафаретна відмова: «Немає, хлопчику...»

Отже, всі згодилися, що вже й осінь...
А як до педагогічного ко-лективу Катеринівської вось-мирічної школи Кіровоград-ського району: то вони не дуже й сумують з цього... І якби, хоч би тимчасово, зве-ли змагання — хто найпер-ший і в найкращих умовах розпочне новий учбовий рік, то вони почали б його ще а... червні.

Школа зараз в зразко-вому порядку.

До чистих, світлозелено-го кольору парт (диво — на них жодної подрятини!) тро-хи боязко доторкуватися. А біля входу — акуратно по-стелена ряднина, щоб не слідили по свіжопофарбо-ваній підлозі.

Отже, господарі цієї шко-ли вже давненько пообми-вали руки, добряче фартуш-ком витерли і, поскладавши їх на колінах, зараз сидять і чекають на своїх вихован-ців. Це не літературне пе-ребільшення, а реалістично, з господарської точки зору, сприйняте викладачами школи відоме прислів'я: «Готуй сани влітку...»

І вони почали думати про підготовку до нового на-вчального року ще тоді, коли «старий» не скінчився. Директор школи Тетяна Іва-

ніана Громова зразу ж піс-ля зимових канікул зверну-лась до підшефних — в уп-равління рудника вогнетрив-кої глини. Керуючому О. М. Федоровському оголосили довгенький список потріб-них матеріалів: фарби, до-шок, гвіздків — все, що потрібно для ремонту. Ше-фи не звикли відмовляти. І тільки учні молодших кла-сів скінчили навчання, лі-вий корпус школи, де вони навчалися, почали обновля-ти. Побілка, пофарбування. Все це власними силами.

Кожний класний керівник відповідав за ремонт своєї класної кімнати. Вчителі мо-лодших класів Вараара Олексіяна Погрібна, Тетя-на Олексіяна Гулько не від-кладали справи підготовки до нового навчального ро-ку на пізніші часи. А зра-зу ж, залучивши школярів на підмогу, взялися за ре-монт. А потім, коли старші

класи здали останній екза-мен, почався ремонт і пра-вого корпусу. Головну ро-боту взяли на себе техно-бітники Л. Мельник, М. Ре-шетило, О. Макарчук. Ком-сомольці — восьмикласники Володя Громова, Наталка Єгорова, семикласниця На-талка Профатиліо на правах старших фарбували підлогу та підвіконня. Інші мили шибі вікон, обновлювали парті.

В ідеальному порядку знаходяться зараз кабінети фізики та хімії. Необхідні приладдя закуплені. Вся на-очність — плакати, листів-ки складені акуратними куп-ками.

П'ятнадцять вчителів Ка-теринівської восьмирічки готові прийняти 140 учнів.

Учасники рейду: В. ЧЕЛЬ-ЦОВА, перший секретар Кіровоградського РК ЛКСМУ; Л. ІВАНОВА, інспектор району; М. СЕ-МЕНЮК, спецкор «Моло-дого комунара».

Село Катеринівка Кіровоградського району.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ТВОРЧОГО ПОШУКУ

Сучасні промислові підприємства вже не уявляються без науково-технічного прогресу. Немає жодної за-водської дільниці, яка б не була реконструйована і на якій не були б автоматизовані трудові процеси. Науково-технічна революція прони-кає вглиб виробництва, перебудову-ючи його ланки, вивільняючи деся-тки робочих рук від важкої фізичної праці. Наука прийшла на виробниц-тво. І відрадий той факт, що це по-няття не зводиться лише до конст-рукторських бюро чи дослідних ін-ститутів.

Творчий задум народжується і без-посередньо на виробництві, в цеху, на робочому місці. Рационалізатор в наш час — це передова лінія нау-кового прогресу. Бо кожна «дріб-ничка», побачена і вдосконалена май-стром своєї справи, не лише в ре-зультаті дає величезну економію си-ровини і матеріалів, але й буває поштовхом для дальшого творчого цінання.

На нашому рудоремонтному за-воді, що в Олександрії, ініціаторам виробництва приділяється велика і пошаджена увага. Людині, що уві-йшла на територію заводу, зразу ж впадають у вічі яскраво оформлені плакати і транспаранти, які висвітлю-ють досягнення рационалізаторів та винахідників заводу. Агітують і заохочують нових робітників підключи-ти до руху за вдосконалення ви-робничих вузлів та устаткування. Стенди розповідають про досвід кра-щих рационалізаторів. Випускаються великим тиражем листівки про май-стрів «золоті руки», про передові методи їхньої праці.

Ось, наприклад, один з рационалі-заторів.

Токар цеху ремонту транспортного обладнання Михайло Луценко. Вдум-ливий підхід до своєї справи допоміг йому внести зміни до технології об-робітки шийок колісних пар вагонів. Оброблялися вони двома різцями, для перестановки яких потрібно бу-ло багато додаткового часу. Михай-ло запропонував різець спеціальної конфігурації. Це підвищило продук-тивність праці на 10 процентів. З по-чатку року на рахунок Михайла Лу-ценка 5 рацпропозицій, 4 з яких за-проваджено у виробництво з еконо-мічним ефектом 0,13 тис. карбован-ців.

І такі, як Михайло Луценко, у нас майже на кожній дільниці. У нашій роботі головне — оперативність. Будь-який сигнал, пропозиція не за-лишається поза увагою. Вони зав-жди обговорюються. І виносяться відповідні рішення.

На заводі існує 12 цехових органі-зацій рационалізаторів та винахідни-ків. Головою кожної з них є началь-ник цеху. Активну допомогу подає профспілкова організація. Тут ство-рена комісія у справах рационаліза-ції. Очолює її один з кращих вина-хідників заводу Микола Павлович Кириї. До послуг кожного науково-технічна бібліотека з відкритим дос-тупом літератури.

Все це спрямовується до головно-го. Не зупинятися в своєму рухові, не обмежуватися лише досвідченими людьми, які добре зарекомендували себе у вдосконаленні виробничих операцій. Збільшувати кількість мо-лодих рационалізаторів — про це йдеться майже на кожних зборах. Цьому присвячені і огляди-конкурси молодих рационалізаторів. Один з них почався з 25 липня. Переможці

заохочуються преміями. Оглядова комісія спрямовує рационалізаторів і новаторів виробництва на макси-мальне запровадження рацпропози-цій. Сприяє успішному виконанню виробничого плану заводу, на підви-щення якості, надійності продукції, на поліпшення умов праці, на запро-вадження наукової організації праці і технічної естетики на кожній діль-ниці.

Молодим спеціалістам рекоменду-ємо теми рационалізаторських про-позицій, над якими вони бажали б пра-цювати. А прикласти свої творчі зу-силля є куди. Це і виявлення резер-вів виробництва, підвищення про-дуктивності праці, економія металів та матеріалів, це й поліпшення якос-ті і підвищення стійкості продукції, а також техніки безпеки і санітарно-гігієнічних умов праці. Кожному по-дається необхідна консультація та допомога.

Все це дає свої позитивні наслід-ки. Взятши соціалістичні зобов'язан-ня на честь XXIV з'їзду КПРС досяг-ти економії від запровадження у ви-робництво рацпропозицій в сумі 22,5 тис. карбованців, рационалізатори за-воду виконали його достроково, до-сягнувши економічного ефекту в розмі-рі 29 тисяч карбованців. Вже запро-ваджено у виробництво 100 рацпро-позицій і три запозичені винаходи з умовним річним економічним ефек-том 46,9 тисяч карбованців.

Це результат спільних зусиль ко-лективу цехів, товариства рационалі-заторів і винахідників, комсомольців та молоді заводу. Серед активних рационалізаторів слід відмітити М. Кириї, В. Кравченка, П. Жукова, І. Григор'єва та інших.

Творчий підхід до своєї справи не лише вдосконалює виробничі про-цеси, а й служить прикладом для молоді. Спільні зусилля робітників-рационалізаторів та інженерно-тех-нічних працівників сприяють підви-щенню інтенсифікації праці, підклю-чають окрему ланку виробництва у складний автоматизований процес.

Г. СОРОЧАН,
старший інженер по рационалі-зації рудоремонтного заводу,
м. Олександрія.

НАСТРІЙ ТРЕТЬОГО СЕМЕСТРУ

Сонце ще тільки розтоплювало сутінки. В тиші народжувався світанок, котячи теплі хвилі по сон-ному селу. Раптом пісня дзвінкоголоса, бадьоро понеслася над селом. Хто б то мав співати в та-кий світанковий час?

Жителі села Новоградівки посміхаються тепло. То вже не перший ранок починається бадьорою піснею. Студенти будівельного загону «Рубін-71» геспішають на будівництво. Щоб серед новобудов зустріти перший сонячний промінь. Відчуті сві-жість роси на траві, дихання теплого вітерця. А потім — робота.

Хлопці вміють працювати. Це видно з резуль-тату їхньої праці. Та й вони це самі відчують. Працюють з однаковим запалом та енергією і вранці, і надвечір. Перевищувати норму на бу-дівництві не так уже й легко. Але для студентів це вже увійшло в звичку. Кожен упевнений, що поставлене перед ними завдання, буде з успіхом виконане.

Третій семестр проходить успішно. Студенти набираються сили і снаги для дальшого навча-ння. А труднощі, які зустрічаються на будь-якому будівельному об'єкті, їм допомагає переборюва-ти студентська дружба, студентський характер і весела пісня.

Повертаються додому теж з піснею. Сміхом і ве-селістю повніються сільські вулиці. І не скажеш, що зміну відпрацювали. Отакий ми народ, сту-денти!

Дозвілля теж проводимо активно. Кожний до-бирає заняття собі до вподоби. Бійці загону Ва-лерій Волянчук, Василь Киретів та Євген Кучерук виступають в об'єднаному гуртку художньої само-діяльності разом з молоддю села. Завзяті спор-смени такі, як Іван Тимошко, Ігор Жовтун, Василь Олійник та інші змагаються з молоддю місцевого колгоспу імені XXI з'їзду КПРС. Федір Олексієн-ко та Ярослав Федерещкий поспішають в брига-ду чи на тік з черговою лекцією. Отже, ніхто не залишається осторонь спільних справ.

Закінчується наш трудовий семестр. Звикли ми до жителів села, увійшли в ритм робочого будня. Але прощаючись, залишаємо тут згадку про студентські справи. І добрих та щирих друзів.

В. АТАМАНЧУК,
комісар будівельного загону «Рубін-71»,
село Новоградівка
Бобринецького району.

СЛІДАМИ НЕОПУБЛІКОВАНИХ ЛИСТІВ

ШКОЛУ БУДЕ ЗБУДОВАНО

До редакції надійшов лист від учнів Витязівської середньої школи Бобринецького району. В ньому го-вориться, що у свій час загальні збори колгоспу «Україна» прийняли рішення про будівництво нового шкільного корпусу. Та поки що рішення залишається на словах, а школярі навчаються в приміщеннях, які не відповідають вимогам.

Редакція надіслала лист у обласний відділ народ-ної освіти. Ось що повідомив заступник завідуючого обласно Б. Хижняк:

«В зв'язку з тим, що в районі розпочато в 1971 році будівництво п'яти восьмирічних шкіл, будуються інші культурні заклади, будівельні організації не в змозі охопити більше об'єктів. Тому, згідно п'ятиріч-ного плану, будівництво Витязівської середньої шко-ли передбачено розпочати в 1973 році. Необхідна технічна документація виготовлена».

Десятки його вихованців нині працюють в цехах кі-ровоградського заводу «Чер-вона зірка». І нині учні майстра виробничого на-вчання ПТУ № 4 Валентина Федоровича Воскобовича поповнили робітничий ко-лектив цього підприємства.

На знімку: В. Ф. ВОСКОБО-ВИЧ з учнями профтек-училища В. ТАРАДАЙ, С. ЛУГОВОЮ, Н. КРАВ-ЧЕНКО.

Фото О. КОВЦЯ.

Минуло 75 років з дня народження Й. Е. Якіра

...Важко було бійцям покидати свої домівки, села, міста і відступати.

— Не підемо! — вигукнув хтось із біллу у серці.

— Нізащо!

Начальнику 58 стрілецької дивізії Івану Федоровичу Федьку зрозуміло було невдоволення людей.

— Спокійно, товариші! — надив підняв над головою руку.

— Спокійно! Часу у нас обмаль. Дивізія ще ніколи не випробувала таких труднощів, як в останні дні. Ви це самі відчуваєте. Біляки на північ від нас ведуть бої на підступах

ні підрозділи, Мокроусов заскочив туди на автомобілі разом із своїм начальником штабу Рябовим. Але, як з'ясувалося, в Голованівську господарювали петлюрівці. Зрозумівши в чому справа, Мокроусов швидко під'їхав до комендатури і назвавши себе білогвардійським полковником, арештував весь комендантський наряд ніби за погане ставлення до служби. Від переляканого коменданта дізналися, що поруч, у селі Покотилове, знаходиться штаб петлюрівської дивізії. Вистачило всього однієї роти, щоб раптово захопити весь штаб в полон.

Протягом двох днів начдив Федько від імені петлюрівського штабу розмовляв по прямому проводу з його частинами, дезорієнтуючи їх. Кілька бригад він послав в обхід Умані, а сам із Покотилового продовжував телефонну гру з ворожим командуванням, яке було в Умані, видаючи себе за денікінського генерала.

Петлюрівці, збавнувши в чому справа, почали відступати, але потрапили під щільний вогонь з флангу. Перемога в Умані й Хрестинівці відкрила шлях нашим дивізіям на Білу Церкву.

Через два дні в рапорті командуючому Південною групою Й. Е. Якіру, начдив Федько із штабу, який розмістився у Хашеватому, доповідав, що 2 вересня частини третьої бригади зайняли Умань, примусивши тікати частини 5 і 12 петлюрівських дивізій. В цей час 520 стрілецький полк, яким командував Мойсеєнко, притиснувшись в районі Тального загін отамана Тютюнника. Далі шлях Південної групи проліг з боями через Фастів, Білу Церкву у напрямку Житомира. Революційна військова Рада Південної групи своїм наказом від 20 вересня 1919 року поздоровила доблесні частини, які здійснили героїчний похід від берегів Чорного моря і Дніпра для об'єднання з північними військами Червоної Армії.

Позаду залишався шестисоткілометровий шлях, пройдений дивізіями Південної групи під командуванням легендарного полководця Йони Якіра. Рада робітничо-селянської оборони відзначила подвиг Південної групи спеціальною постановою, прийнятою на засіданні 1 жовтня 1919 року:

«1. Нагородити славні 45 і 58 дивізії за героїчний перехід на з'єднання із частинами 12 армії почесними прапорами революції.

2. Видати всій групі тов. Якіра за цей перехід, як командному складові, так і всім червоноармійцям, грошову нагороду в розмірі місячного окладу.

Голова Ради Робітничо-селянської оборони В. Ульянов (Ленін)».

В. САНДУЛ.

ЗАПРОШУЄ ЗАПОРІЗЬКА „МАТЕРИНКА“

Для увічнення звитяжної слави легендарного запорізького козацтва на дніпропетровському острові Хортиці розпочато будівництво великого історико-меморіального комплексу. Тут буде етнографічний відділ. Тисячі людей приходять сюди не тільки з найвіддаленіших кутків Радянського Союзу, а й з усього світу. Багато цікавих експонатів має бути і в музеї, і в етнографічному відділі.

З метою заохочення всіх бажаючих до участі в збиранні матеріалів для заповідника Запорізька міська організація Товариства охорони пам'яток історії та культури, дирекція Державного історико-культурного заповідника запорізького козацтва на Хортиці та редакція газети «Комсомолец Запоріжжя» оголосили пошукову експедицію «Материнка».

Материнка — це ніжна назва рослини, яка часто зустрічається на Україні. В це слово люди вкладали тепло і повагу до матерів й незрадливую любов до землі-неньки. А ще, кажуть, жінки використовували чудодійну материнку, аби дужими й багаторими ступали на рідну землю їхні сини, щоб тополя біля отчого дому і сива степова могила, на якій, може, стояв колись козацький бекет, і кожна слава віха на історичному шляху народу — щоб усе було синам дорого, як кожна рисочка на обличчі рідної матері. Так любили й шанували свою землю славні лицарі — запорізькі козаки...

До участі в пошуковій експедиції запрошуються всі, хто прагне допомогти в увічненні слави козацтва.

Збирайте предмети зброї та спорядження козацького, російського, польського, татарського, турецького; запорізькі військові клейноди; старі книги з історії України, Росії, Польщі, Туреччини, Кримського ханства; старі сільськогосподарські знаряддя праці, знаряддя промислу і ремесла; предмети одягу українських козаків та селян, прикраси, предмети хатнього збижжя, старі вироби народного мистецтва, музичні інструменти, релігійний реквізит.

Якщо ви не можете дістати той чи інший матеріал, але знаєте де і в кого він знаходиться, повідомте у штаб «Материнки». Він знаходиться в Державному історико-культурному заповіднику запорізького козацтва на острові Хортиці. Зібрані матеріали та повідомлення надсилайте на адресу: Запоріжжя, 32, вул. Верхня, 9/26. Заповідник козацтва.

Найактивніших шукачів скарбів чекають нагороди.

Районна комсомольська організація, яка найкраще організує збирання матеріалів, а також широко пропагуватиме охорону пам'яток історії та культури, одержить головний приз — магнітофон.

Кращому окремому збирачеві матеріалів буде вручено транзисторний радіоприймач.

Встановлено кілька заохочувальних призів — бібліотеки та цінні подарунки.

Підсумки журі підбиватиме в кінці кожного року.

Отже, друзі, вирушайте в дорогу. Надсилаючи знайдені речі, не забудьте вказати, де і в кого вони взяті, напишіть повністю своє прізвище, ім'я та по-батькові, адресу, місце роботи чи навчання.

А. СОЛОНСЬКИЙ,
член штабу експедиції «Материнка».

600 КІЛОМЕТРІВ З БОЯМИ

● ДИВІЗІЯ Й. Е. ЯКІРА НА ЄЛИСАВЕТГРАДСШИНІ

На початку серпня 1919 року на півдні України розгорілась запекла боротьба з денікінськими і петлюрівськими військами. Інформуючи партійні організації про критичне становище республіки, ЦК КП(б)У повідомив губкомам про завершення В. І. Леніна до комуністів України.

Стояли боями радянські війська не могли стримати натиск численних сил ворога. Петлюрівці, денікінці, галицькі корпуси займали ряд міст України. Банди буржуазних націоналістів рвалися до Києва, щоб виперіти денікінців і раніше їх захопити місто. Особливо напружені бої з білогвардійцями вели на півдні України частини 45, 47 і 58 стрілецьких дивізій. На цю групу військ були покладені обов'язки утримувати в своїх руках південь України, сприяти контрнаступу Червоної Армії на лівому фланзі і в центрі Південного Фронту.

Партія більшовиків направила в наші краї члена Революційної військової Ради В. П. Затонського з політпрацівниками для об'єднання військових дій. 18 серпня командування Південною групою очолив Й. Е. Якір. Як тільки В. П. Затонський прибув на станцію Бірзул, тут було створено Реввійськраду.

В цій обстановці Революційна військова Рада Південної групи прийняла рішення: просуватися на північ для з'єднання з військами 12 армії. Від берегів Чорного моря і Дніпра шлях мав пролягти по території нашої області на Умань, Хрестинівку, потім Білу Церкву і, нарешті, на Житомир.

* «Красная звезда». 1964, 30 жовтня.

до Києва. Ще два-три дні — і денікінські війська з'являться у нашому тилу. Із заходу наступають петлюрівці. Як бачите, становище серйозне. Командування Південної групи вважає необхідним, щоб кожний босць знав його і зробив правильну революційну оцінку своїм діям. Наше завдання — вирватися із вогненного кільця і разом з всією Червоною Армією остаточно розгромити ворогів пролетарської революції. Таке рішення прийняв командуючий Якір і Реввійськрада. Дивізії наказано йти на північ.

Стало тихо. Федько знав, що настане перелом у свідомості людей. Треба тільки почекати, не стискувати кулаки і не втрачати витримки. Більше Федьку не дали сказати жодного слова.

— Правильно!

— Молодець Федько! Нехай веде на північ!

— Ото начдив! Ура-а-а!

Іван Федорович вірив цим бійцям, бородачим і беззусим, молодим і вже з посивілими сиронями. Він посміхнувся, зняв кубанку, помахав нею над головою, відповідаючи на вітальні вигуки. Того дня начдив разом із політпрацівниками провів вже кілька таких мітингів.

На підході до Голованівська попереду просувався бригада Мокроусова, за нею бригада Маслова, кіннота Урсулова. Ліворуч на великій віддалі йшла 45 дивізія, а при ній штаб Південної групи. Як повідомляла розвідка, дві петлюрівські дивізії стояли на підступах до Умані і Хрестинівки. Передбачався жорстокий бій, але він був виграний завдяки хоробрості і винахідливості комбрига Мокроусова.

Сталось це так. Вирішивши, що Голованівськ зайняли наші авангард-

Старт-71

...І ЗАХИСТ НЕ ВИСТОЯВ

успіху. Тільки незадовго перед кінцем першого тайму гості вийшли вперед. Гол забив Андрій Товт, який так само, як і завжди, був всюдисущим.

Він же після перерви знову удало вийшов на ударну позицію, але місцеві захисники застосували недозволений прийом, за що були покарані одинадцятиметровим ударом, який літко реалізував Олександр Каман.

Ще один м'яч після удару захисника Геннадія Гусева побував у воротах господарів поля. Таким чином «Зірка» перемогла з переполюванням рахунок — 3:0.

Наступний тур — 18 серпня. І цього дня «Зірка» гратиме на виїзді. Вона зустріне у Миколаєві з лідером зони «Суднобудівників». Після цього кіровоградці проведуть три матчі підряд на своєму полі.

СВЯТКУЮТЬ ДУЖІ, ГАРТОВАНІ

Багатолюдно було позавчора на стадіоні «Зірка». В цей день тут зібрались кращі спортсмени міста. Тривали змагання легкоатлетів і волейболістів.

Хороших результатів на дистанції 100 і 200 метрів добилась вихованка тренера Іванця Тетяна Марущак. Її час 13,00 і 27,2 секунд. На стометрівці добре виступила представниця «Буревісників» Любов Мухомедова, яка показала результат 13 секунд.

Серед чоловіків перемогу на стометрівці здобув Олександр Тоняков: 11,2 секунди (спортивлуб «Зірка»). На другому і третьому місцях з однаковим результатом 11,4 секунди були представники ДСТ «Буревісник» В. Поддубний і Мурзак.

Кращим на дистанції 200 метрів був Володимир Кириленко із спортивлубу «Зірка». Його час 24,0 секунди. Тут боротьба проходила у секторі стрибків у висоту. Тут уперше виступила курсант Кіровоградської ШВЛІ Валерія Шестакевич, який подолав планку на висоті 190 метрів. Друге місце з результатом 180 сантиметрів посів представник «Буревісників» Валерій Концевич. Третім був також представник «Буревісників» Василь Бордіан — 175 сантиметрів.

Вони — сестри. Завжди разом і в школі, і вдома, і на змаганнях. Одряду й не скажеш, хто з них Наташа, а хто Тетяна. Хіба-що під час напружених гімнастичних змагань Тетяна більш везуча, їй і вправи вдаються легше. Наприклад, Наташа на брусах не може ще виконувати дугу з поворотом на 540 градусів, а Тетяна цей складний прийом освоїла спокійно.

Вперше сестри Калінічеві прийшли до гімнастичної секції ДЮСШ № 1 чотири роки тому. Їхнім тренером була Валентина Толчинська. Вона уважно стежила на тренуваннях за

МЕТА СЕСТЕР КАЛІНІЧЕВИХ

сестрами, яким тоді було лише дванадцять років. В 1968 році дівчата виконали перший юнацький розряд, через рік — другий досвід. Ось тоді вони і перейшли до тренера Юзефа Толчинського.

— Тепер будемо тренуватися по програмі кандидатів у майстри спорту, — сказав він дівчатам.

Гімнастки тренувалися завзято, і нагородою за це було виконання нормативу кандидатів у майстри спорту. Далі сестри між собою почали дещо виділятися по спортивній майстерності. Тетяна на V Спортив-

кіаді України виконала майстерський норматив, а Наташі не пощастило. Старанно потім готувалася Тетяна до фінальних змагань першості країни, які мали проходити в місті Уфі з 14 по 16 липня.

І ось на помість вона виходить з великим бажанням: вдруге виконає майстерський норматив — і тоді їй присвоять почесне звання — вона стане майстром спорту РСР з спортивною гімнастики.

В обов'язковій програмі во-

на набрала 35,85 балів. Остання вправа — на брусах — каскад складних елементів. Всі виконані добре, зривів нема. Це Тетяна добре розуміє, побачивши задоволене обличчя тренера.

Тепер зосталось чекати оцінок. Нарешті судді показують табло: 9,35 бала. Загальна сума балів у довільній програмі 36,70. Всього — 72,55 бала. Це одинадцяте місце в країні...

Віднині вона буде майстром. Тепер слово за Наташею.

Г. ТОЛОК.

На знімку Наташа і Тетяна Калінічеві — дев'ятикласниці Кіровоградської ШВЛІ № 14.

ФОТО АВРА.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЖУДИ ПИТИ ВЧИТИСЯ

Бобринецьке сільське професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

УЧИЛИЩЕ ГОТУЄ:

транктористів-машиністів широкого профілю (трирічний строк навчання з одночасним одержанням загальної середньої освіти);
транктористів-машиністів III класу (однорічний строк навчання);
транктористів-машиністів широкого профілю (дворічний строк навчання);
механізаторів тваринницьких ферм з кваліфікацією електромотера (дворічний строк навчання);
майстрів-наладчиків по технічному нагляду за машинами і тракторами, зайнятими у тваринництві (шестимісячний строк навчання);
слюсарів по ремонту обладнання тваринницьких ферм (однорічний строк навчання);
слюсарів по ремонту тракторів, автомашин і сільськогосподарських машин (півторарічний строк навчання).

До училища приймаються юнаки й дівчата. На трирічне навчання приймаються особи після закінчення 8 класів; на однорічне — віком не молодші 16,5 років з освітою 8—10 класів; на дворічне — віком не молодші 15,5 років з освітою 8—10 класів.

До заяви додати: характеристику з місця роботи чи навчання, документ про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання (або паспорт), три фотокартки (розміром 3x4), медичну довідку (форма 286), автобіографію, направлення з колгоспу, радгоспу.

Початок занять 1 вересня 1971 року. Учні, зараховані до училища, забезпечуються безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, стипендією, постілью, гуртожитком і учбовими посібниками.

Адреса училища: м. Бобринець Кіровоградської області, вул. Димитрова, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Лисичанське міське професійно-технічне училище № 51

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

з таких спеціальностей (строк навчання 2 роки):
столяри-тесляри;
монтажники конструкцій-муляри;
електромонтери (приймаються юнаки і дівчата);
слюсарі-монтажники по обладнанню нафтової і хімічної промисловості;
слюсарі-трубопрокладники;
малювальники-штукатури (приймаються дівчата);
муляри (строк навчання 1 рік, приймаються юнаки і дівчата);
електрогазоварники (строк навчання 1,5 року);
лицувальники-плитковики-мозаїсти (строк навчання 1 рік).

Приймаються особи віком не молодші 15 років, з освітою не нижче 8 класів. Зараховані до училища забезпечуються безплатним обмундируванням і харчуванням, інгородні забезпечуються гуртожитком.

У групу електрогазоварників приймаються юнаки і дівчата, що мають середню освіту. Їм виплачується стипендія в розмірі 36 карбованців, а відмінникам — 45 карбованців на місяць.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту чи атестат, довідку про стан здоров'я (ф. № 286), з даними про профпризначення (віспа, стовбняк, туберкульоз), довідка з місця проживання та склад сім'ї, характеристика із школи, шість фотокартки (розміром 3x4 см), паспорт пред'являється особисто.

Прийом заяв з 15 травня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Ворошиловградська область, м. Лисичанськ, 6, вул. Свердлова, 3, МПТУ № 51, залізнична станція Переїзна, Донецької залізниці.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1971—72 УЧБОВИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих робітників з таких спеціальностей:
На базі 8-річної освіти строк навчання 2 роки:

ТОКАРІ ПО МЕТАЛУ, СЛЮСАРИ-РЕМОНТНИКИ, СЛЮСАРИ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ, СЛЮСАРИ-ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИКИ.

На базі 10—11 класів строк навчання 1 рік:

ТОКАРІ ПО МЕТАЛУ, СЛЮСАРИ-ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИКИ, ЕЛЕКТРОЗВАРЮВАЛЬНИКИ.

На всі спеціальності приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші, демобілізовані з лав Радянської Армії.

Для вступу на навчання до училища слід подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання.

та про склад сім'ї, медичну довідку про профілактичні прививки, фотографії розміром 3x4 — 7 шт.

Вступники проходять медичну комісію за направленням училища.

Зараховані до училища забезпечуються:

з 2-річним строком навчання — триразовим безплатним харчуванням, святковим і робочим одягом, взуттям.

З 1-річним строком навчання стипендією в розмірі 23 крб. 50 коп. на місяць.

Усім учням під час виробничої практики виплачується кожному 33 проценти від вартості виготовленої продукції. Початок занять 1 вересня 1971 року.

Гуртожитком забезпечуються тільки юнаки.

Адреса училища: м. Олександрія, міськороайон Жовтневий, вул. Ватутіна, 1. Автобусом їхати до зупинки «Жовтневий селище».

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ФОРМУВАЛЬНИКИ МАШИНОЇ ФОРМУВАННЯ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки з мінімальним віком 17,5 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРИ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки і дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРІ. Строк навчання 2 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРИ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 2 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРІ. Строк навчання 3 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-РЕМОНТНИКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИКИ ПО ВИГОТОВЛЕННЮ І РЕМОНТУ ШТАМПІВ, ПРИСТОСУВАНЬ І ПРЕС-ФОРМ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РО-

БІТ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки та дівчата з мінімальним віком 13 років, з освітою 8 класів.

Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням і спецодягом, а формувальникам надається обладнання гуртожитком. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

По закінченні училища всім випускникам видається атестат по спеціальності, а учням з трирічним строком навчання — ще й атестат зрілості, оскільки в училищі одержують середню освіту. Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право вступити до інституту поза конкурсом.

Початок занять — 1 вересня 1971 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження, а досягшим 18 років — паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, автобіографію, довідку про склад сім'ї, шість фотокартки розміром 3x4 см.

Прийом документів щодні з 15 травня до 18 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, № 20, телефони № 2-36-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

В Кіровоградській школі-інтернат № 1

відкривається 9 клас з поглибленим вивченням фізики і математики, в який зараховуються учні, що проявили нахил до вивчення цих предметів. Продовжується також набір учнів у 1 та 5 класи. Учні, що мають бажання поступити,

повинні до заяви на ім'я директора додати свідоцтво про народження (в оригіналі), довідку про розмір заробітної плати батьків, довідку про пенсію, аліменти, особову справу з школи, довідку про стан здоров'я.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 18 СЕРПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів «Орлята вчаться літати». Кінонаріс. (М). 10.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Арена сміливих». (М). 12.00 — Сьогодні — День Повітряного Флоту СРСР. (М). 12.30 — Телевісті. (Н). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Кольорове телебачення. Маленький концерт. (М). 17.30 — Мультифільм «Оператор Кіпс на безлюдному острові». (Н). 17.50 — Теле-

вісті. (Н). 18.10 — До Дня Повітряного Флоту СРСР. (Кіровоград). 18.30 — «Ви про ваших друзів». (Н). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Н) — «Шахтар». В перерві — «На лапах республіки». (Кіровоград). На республіканське телебачення. 20.45 — «На київському напрямку». (Н). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Валерій Чкалов». (М). 23.00 — «На всіх мовах світу». Репортаж. (Сімферополь). 23.30 — Телевісті. (Н).

ЧЕТВЕР, 19 СЕРПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 10.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Пасажир з саватора». (М). 11.55 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 17.15 — «Гей, на висоній полонині». (Ужгород). 17.30 — Телевісті. (Н). 17.50 — Для дітей «Вигадки». (Н). 18.40 — «З дозволу партійних організацій». (Н). 19.00 — Кольорове телебачення. Мультифільм «Хороший Кравчик». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» (М) — «Динамо» (М). В перерві — «Знайдомство з балетом». Виступи партійних накреслень. Виступ заступника директора Заваллівського графічного комбінату Т. Романюхи А. М. (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Весняні води». (М). 23.15 — Телевісті. (Н).

телебачення. Художній фільм. (М). 11.40 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 12.25 — Телевісті. (Н). 16.55 — «Працює злочинець». (Харків). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Кольорове телебачення. «Народні майстри прикладного мистецтва». (М). 17.45 — Телевісті. (Н). 18.00 — Мультифільм. (Н). 18.20 — Телевізійний екран пошани. (Запоріжжя). 19.00 — Кольорове телебачення. Теле-театр мініатюр. «На добраніч, Леопольд». (Н). 19.30 — Знайомство з балетом. А. Хачатурян «Галне». Вистава Вірменського державного театру опери та балету ім. Спендіарова. (Сочі). 20.20 — Програма «Час». (М). 20.50 — Продовження спектаклю. (Сочі). 21.55 — Новини. (М). 22.00 — Для вас, будівельники. Концерт. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Природа і людина». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Концерт. (М). 18.30 — «Сім днів заводу «Станколінія». (М). 19.00 — Концерт Вольського народного хору. (Донецьк). 20.30 — «На добраніч, діти!». (Н).

П'ЯТНИЦЯ, 20 СЕРПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Для дітей «Вистава Буратіно». (М). 10.40 — Кольорове те-

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.45 — «Жнива». (Воронеж). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів. «На приз клубу «Нептун». (М). 18.30 — «Сім днів заводу «Станколінія». (М). 19.00 — «Червоні альпіністи». Прем'єра телефільму. І серія. (Н). 19.30 — Знайомство з балетом. А. Хачатурян «Галне». Вистава Вірменського театру опери та балету ім. Свердлова. (Сочі). В перерві — «На добраніч, діти!». (Н). 22.00 — Телефільм «Малахітова шпатель». (Н). 22.15 — «У світі музики». (Одеса).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліки, 2.